

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 Mal 053001 21 GŽ

Novi Travnik, 20.10.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Davora Kelava, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja K.B. iz K., ... , zastupan po punomoćniku Zlatanu Alagić, odvjetniku iz Visokog, Musala bb, protiv tuženika A.Z. iz F., ... , radi duga vrijednost spora 2.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljak broj 49 0 Mal 053001 20 Mal od 08.07.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.10.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljak broj 49 0 Mal 053001 20 Mal od 08.07.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je slijedeće:

„Tuženik se obvezuje da tužitelju na ime duga isplati iznos od 2.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 01.10.2019. godine pa do konačne isplate, kao i naknaditi mu troškove postupka u iznosu od 1.002,40 KM, a sve u roku od 15 dana.“

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženik u kojoj navodi da je zaključio ugovor o zajmu dana 19.06.2019. godine u iznosu od 2.000,00 KM koji je uredno platio do 30.09.2019. godine (dokaz platne liste). Smatra da je nepravedno presuđen jer sudije uopšte nije saslušao njegove stavove. Ističe porodičnu situaciju i to da je otac 4 malodobne djece od čega dvoje školuje. Na kraju žalbu moli Kantonalni sud u Novom Travniku da pozove na ročište gospodina K.B. vlasnika i direktora firme Mlin produkt da istina izađe na vidjelo.

U blagovremenom odgovoru tužitelja na žalbu tuženika se predlaže da se ista odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbe, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze

koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneći izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da su parnične stranke dana 19.06.2019. godine zaključile ugovor o zajmu na osnovu kojeg je tužitelj kao zajmodavac dao tuženiku kao zajmoprimcu iznos od 2.000,00 KM. Činjenicu da je nakon zaključivanja ugovora o zajmu dobio 2.000,00 KM tuženi je priznao u svom iskazu datom na glavnom ročištu. Na osnovu navedenog ugovora proizilazi da se tuženik obavezao da će zajam u iznosu od 2.000,00 KM vratiti do 30.09.2019. godine.

Navedene činjenice nisu sporne među parničnim strankama.

Među parničnim strankama sporno je da li je tuženi vratio tužitelju ukupan iznos zajama od 2.000,00 KM.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze, te je stoga donio odluku kao u izreci prvostepene presude usvajajući tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan. Ovo iz razloga što na osnovu ugovora o zajmu, kao iskaza parničnih stranaka, prvostepeni sud pravilno utvrđuje da ugovor o zajmu je zaključen između parničnih stranaka gdje je tužitelj lično isplatio tuženiku dogovoreni iznos zajma od 2.000,00 KM, te da je tuženiku novac pozajmljen radi plaćanja školarine za KV vozača. Kako iz naprijed navedenog proizilazi da je tuženik sa tužiteljem kao zajmoprimcem zaključio ugovor o zajmu, to je neosnovan prigovor aktivne legitimacije, odnosno navoda tuženika da je sa tužiteljem samo formalno zaključio ugovor obzirom da je tužiteljev otac ponudio da mu pomogne da položi državni ispit. Žalbeni navodi tuženika da je tužitelju vratio ukupan iznos što se može vidjeti iz platnih listi su neosnovani iz razloga što tuženik nije proveo niti jedan dokaz, kao ni platne liste, da je vratio utuženi iznos. Zbog toga je ovaj sud iste odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu. Prvostepeni sud pravilno zaključuje da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan i utemeljen na članu 557. stav 1. i 562. Zakona o obligacionim odnosima, jer tuženik nije vratio tužitelju utuženi iznos. Ostali žalbeni navodi tuženika nisu od odlučnog značaja za rješavanje ove pravne stvari, pa su isti kao takvi odbijeni. Iz svih navedenih razloga je ovaj sud žalbu tuženika odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Kako ne postoje razlozi na koje se u žalbi ukazuje, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je drugostepeni sud žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu, a na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović

